

Serdeczna Matko

1. Se - rde - czna Ma - tko, O - pie - ku - nko lu - dzi,
niech Cię płacz sie - rot do - li - to - ści wzbu - dzi!
Wy - gna - ncy E - wy do Cie - bie wo - ła - my,
zli - tuj się, zli - tuj, niech się nie tu - ła - my.

2. Do kogóż mamy wzdychać nędzne dziatki?

Tylko do Ciebie, ukochanej Matki,

U której Serce otwarte każdemu,

a osobiwie nędzą strapionemu.

3. Zasłużyliśmy, to prawda, przez złości,

by nas Bóg karał różgą surowości;

Lecz kiedy Ojciec rozniewany siecze,

szczęśliwy, kto się do Matki uciecze.

4. Dla Twego Serca wszystko Bóg uczyni.

Daruje plagi, choć człowiek zawini;

Jak Cię, cna Matko, nie kochać serdecznie,

gdy się skryć możemy pod Twój płaszcz bezpiecznie.

5. Ratuj nas, ratuj, Matko ukochana

Zagniewanego, gdy zobaczysz Pana;

Mieczem przebite pokazuj Mu Serce,

gdy Syna na krzyż wbijali morderce.

6. Dla tych boleści, któreś wycierpiała,

kiedys pod krzyżem Syna swego stała,

Bóg nam daruje, byśmy nie cierpieli,

cośmy wytrzymać za złość naszą mieli.

7. A gdy ujdziemy tak gniewu, jak chłosty,

pokaż nam Matko, tor do nieba prosty.

Niechaj to Serce z którego opieki

dotąd żyjemy, kochamy na wieki.